

samme Indtryk, som jeg har fremstillet. Derimod skal jeg til fulde anerkende, at den ene Rettelse, som det ærede Medlem kom med, var rigtig. Artiklen stod i Bladet for den 30. September, ikke for den 1. Oktober. Jeg erkender oprigtigt, at jeg har taget fejl i den Henseende.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den 1. Oktober stod netop Artiklen med alle de Oplysninger i, som det ærede Medlem (Laursen) her den 12. Oktober vilde belære mig om, og han siger udtrykkelig, hvilket Rigsdagstidenden viser, at naar han nu havde belært mig om alt dette, haabede han, at jeg vilde være ærlig og redelig og sandhedskærlig nok til at fremsætte en Berigtigelse — og saa havde det alt sammen staaet 14 Dage forinden i „Social-Demokraten“. Det ærede Medlem kan ikke undskylde sig med, at han ikke er en opmærksom Læser af dette Blad. Thi naar han vil gøre en enkelt Artikel om Forhold, som for øvrigt hele Pressen har beskæftiget sig med, til Genstand for en Debat her ved Finanslovens første Behandling, maa han være en meget omhyggelig og interesseret Læser, hvad jeg i og for sig kun kan anerkende. Det ærede Medlem taler om Tonarten. Rigsdagstidenden viser, at det ærede Medlem med Adresse til det Blad, jeg har den Ære at redigere, talte om 24 Dele Løgn og 1 Del Sandhed. Jeg har i al Almindelighed talt om Foreningen af et skinhelligt Ansigt, en tanketom Hjerne og Raahed i Sjælen. Jeg har talt om det Bavl, som alle disse Ingredienser tilsammen udgjorde. Jeg overlader ganske trygt de ærede Medlemmer her i Salen at dømme om, hvorvidt jeg har haft Ret til at bruge disse Udtalelser efter den Tale, det ærede Medlem holdt den 12. Oktober vendt mod mig, og mener nogen, at der er en Forbindelse mellem mine sidste Udtalelser og det, der gik forud, vil jeg ikke protestere derimod.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Da det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) indledede denne Finanslovdebat, henstillede han til samtlige Partier at lade gamle Stridigheder angaaende Militærspørgsmaal ligge. Han mente, at som Forholdene var ude i Europa, vilde det ikke være formaalstjenligt at debattere den Sag, og henstillede derfor til alle at lade gamle Stridigheder fare indtil videre.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Jeg vil ikke benægte — der gives jo mange Naturens Vidundere —, at der ogsaa i Politikken i en eller anden fjern Grotte sidder en politisk Hulepadde, som virkelig har været blind og døv nok til ikke at forstaa og ikke at lade sig paavirke af det, der i Sommer er sket, men disse Skabninger tror jeg ikke vil være mange indenfor dansk Politik, det vil jeg i alt Fald haabe“. Det ærede Medlem fra Æbeltoft er ikke til Stede. Det er muligt, at han, da han kom med disse Udtalelser, har tænkt paa det ærede Medlem fra Kolding, der har en saa overordentlig Lyst til netop at diskutere disse Spørgsmaal, men desværre er det ærede Medlem ikke til Stede og derfor ikke i Stand til at bekræfte det; det vilde ellers have været ret interessant at faa at vide.

Da den højtærede Justitsminister forleden Dag omtalte Spørgsmaalet om Tilsynet med Kolonien „Philadelphia“ nede ved Dianalund, henviste den højtærede Minister til en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen gaaende ud paa, at naar man tog Hensyn til, hvor billigt det var at faa anbragt Børn og unge Mennesker paa dette Hjem, maatte Forholdene i al Almindelighed siges at være ganske gode. Jeg synes, at det Forsvar, som Sundhedsstyrelsen her fremsætter for dette Hjem, i Virkeligheden former sig som en Anklage, en Indrømmelse af, at der virkelig er noget at ændre dernede. Thi det er ikke tilstrækkeligt, at det er billigt, det maa ogsaa være godt. Og naar Sundhedsstyrelsen ydermere siger, at Sovestuerne er for tæt belagte, vidner det om, at der er Mangel paa Plads dernede. Derfor tror jeg, det er betimeligt, at Staten tager denne Opgave op enten ved selv at oprette et Hjem eller, hvad der maaske lettere lader sig gøre, ved at give et yderligere Bidrag til Hjemmet ved Nyborg, saaledes at dette bliver i Stand til at optage voksne. Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) udtalte forleden Dag, at Spørgsmaalet om Hjælp til disse syge Mennesker ikke er en lokal Sag eller en Partisag, men en Samfundssag, som alle burde enes om at løse, og efter de velvillige Udtalelser, som den højtærede Justitsminister fremkom med saavel nu som i Foraaret, da vi talte om Sagen, har jeg god Grund til at tro, at Justitsministeren vil være villig til at arbejde for en Reform her. Jeg har faaet det Indtryk, at Ministeren har Villie til at tage